

[Industriministeren]

sen kan indbringes for det paritetisk sammensatte besætningsnævn.

Den anden gruppe indvendinger vedrører de andre interesser, som organisationerne skal varetage på medlemmernes vegne. Som det vil fremgå af de indvendinger, som jeg har refereret, vil det ikke være muligt at finde en løsning, som tilfredsstiller alle parter. Jeg finder imidlertid, at de fremsatte forslag på en afbalanceret måde tilgodeser dansk skibsfarts behov inden for de samfundsmæssige hensyn, som det er regeringens opgave at varetage.

Under hensyn hertil og til, at flere års vanskelige forhold på det internationale fragtmarked understreger nødvendigheden af at sikre og helst øge dansk skibsfarts konkurrenceevne, har jeg fundet det påkrævet at fremsætte disse lovforslag nu.

Et initiativ fra regeringens og fra det høje tings side må være påkrævet nu, hvis man ikke vil affinde sig med, at dansk skibsfart gradvis mister sin position i international skibsfart og udenlandske konkurrenter overtager danske rederiers markedsandele til skade for dansk virke og initiativ. De senere års tilbagegang i handelsflådens tonnage og arbejdspladser og det relative fald i indtjeningen må søges stoppet, og de foreliggende lovforslag er et led i bestræbelsen herpå.

Idet jeg i øvrigt henviser til de fire lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale forslagene til hurtig og velvillig overvejelse i det høje ting.

Energiministeren (Enggaard):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter.

(Lovforslag nr. L 132).

Lovforslaget indebærer en ophævelse af den del af bestemmelsen i lovens § 1, stk. 2, hvorefter de samlede pligtige lagre til enhver tid skal udgøre mindst 4 mill. tons råolie-ækvivalent uanset udviklingen i olieforbruget.

Bestemmelsen om, at de pligtige lagre mindst skal være på 4 mill. tons, blev indsat ved en lovændring i 1980. Formålet med lovændringen var at opretholde de daværende obligatoriske lagre, der på det tidspunkt sva-

rede til 90 dages forbrug. Ved lovens vedtagelse ansloges 4 mill. tons at ville svare til 110 dages forbrug i 1985 som et resultat af det forventede fald i olieforbruget som følge af bl.a. kraftvarmeudbygning, naturgasforsyning og energibesparende foranstaltninger.

Faldet i olieforbruget har imidlertid været langt stærkere, end man forventede i 1980. 4 mill. tons råolieækvivalent svarer således til ca. 160 dages forbrug i dag. En fastholdelse af et pligtigt lagerniveau på mindst 4 mill. tons vil i 1990 betyde opretholdelse af lagre svarende til omkring 180 dages forbrug, såfremt olieforbruget – ikke mindst på grund af naturgassen – fortsat falder i overensstemmelse med den forventede udvikling.

Lagre af denne størrelsesorden repræsenterer en handelsværdi af ca. 9 mia kr., og kravet om sådanne lagre medfører betydelige omkostninger, som betales over forbrugerpriserne.

Uanset de betydelige samfundsøkonomiske omkostninger herved lægger regeringen imidlertid – af hensyn til forsynings sikkerheden – vægt på, at der fortsat opretholdes et højt lagerniveau. Lagerniveauet bør imidlertid tilpasses den løbende udvikling i forbrugsmønstret og det faktiske olieforbrug. Lovforslaget tilsigter at give mulighed for en sådan tilpasning.

Det skal i den forbindelse særligt fremhæves, at elværkernes forbrug af fuelolie er sunket med 85 pct. siden 1980, idet de nu dækker mindre end 4 pct. af deres brændselsforbrug med olie.

Ved den fremtidige administration af den ændrede bemyndigelsesbestemmelse i § 1, stk. 2, er det for det første års vedkommende tanken at fastholde et lagerniveau for produktkategorierne benzin og gas/dieselolie, der i størrelsesorden svarer til de hidtidige lagre. Lagermængden agtes derimod nedsat for fuelolie til et niveau, der svarer til niveauet for de to andre produktkategorier.

Den samlede lagermængde vil herved fortsat ligge på et niveau, der er væsentlig højere end svarende til de 110 dages forbrug, der var forudset ved 1980-lovens gennemførelse.

I forhold til en opretholdelse af det nuværende lagerniveau på 4 mill. tons vil en sådan administration af mindstelagerlovens bestemmelser medføre en væsentlig reduktion af samfundets omkostninger ved mindstelagerne.

[Energiministeren]

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed (konsulentloven).

(Lovforslag nr. L 133).

Efter lovforslaget vil støtten til den erhvervs- og samfundsmæssige vejledning af jordbrugere (ES-vejledning) kunne videreføres, selv om Danmark ikke længere er forpligtet hertil af Rådets direktiv nr. 72/161/EØF. ES-vejledningen vil efter lovforslaget indgå som et tilskudsberettiget fagområde på linje med de øvrige fagområder, som er angivet i konsulentloven.

Det nævnte direktiv er udløbet med udgangen af 1984, og det betyder, at Danmark ikke længere er forpligtet til at gennemføre ES-vejledningen. En videreførelse af ordningen kræver en lovændring på grund af de ændrede forudsætninger.

Støtte til ES-vejledning efter konsulentloven blev indført ved en ændring af konsulentloven i 1975. Herved gennemførtes afsnit I i Rådets direktiv nr. 72/161/EØF om social og erhvervsmæssig vejledning af personer, som arbejder i jordbruget.

ES-vejledningen har i den forløbne periode vist sig meget nyttig. Der er således bl.a. ydet vejledning vedrørende jordbrugeres fremtidsmuligheder såvel inden for erhvervet som i forbindelse med overgang til andet erhverv. Vejledningen har herunder vist sig særlig nyttig over for landmænd med store økonomiske vanskeligheder. Vejledningen har været gennemført af 4 heltidskonsulenter og ca. 120 konsulenter, der har udført rådgivningen ved siden af deres almindelige konsulentarbejde.

Jeg skønner, at der også fremover vil være behov for, at konsulenterne kan yde erhvervs- og samfundsmæssig vejledning til jordbrugere. Den strukturudvikling, der sker i jordbruget, giver således fortsat anledning til, at nogle jordbrugere må overveje deres fremtidsmuligheder inden for eller uden for jordbruget. En kvalificeret vejledning fra

konsulenterne vil kunne forbedre den enkelte jordbrugers beslutningsgrundlag. I mange tilfælde vil vejledningen også kunne medvirke til at sikre den pågældendes fremtid inden for jordbruget.

På baggrund af de indvundne erfaringer med ES-vejledningen finder jeg det velbegrundet at videreføre ordningen inden for konsulentlovens rammer. Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om adgang til præsteembeder i folkekirken.

(Lovforslag nr. L 134).

Lov om adgang til præsteembeder i folkekirken fastsætter de uddannelseskrav, som ansøgere til præstestillinger i folkekirken må opfylde for at kunne tages i betragtning. Udgangspunktet er den teologiske kandidateksamen fra et dansk universitet, men loven opregner herudover en række personer, der enten uden videre er berettigede til at søge præstestillinger, eller som i hvert enkelt tilfælde kan opnå tilladelse hertil.

Den revision af bestemmelserne om adgang til præsteembeder, som fandt sted ved den nugældende lov af 16. juni 1962, udvidede på flere områder den kreds af personer, som efter de hidtidige regler havde været berettiget til at søge præstestilling i folkekirken. Til kredsén føjedes bl.a. personer, der ved et af universiteterne eller anden højere læreanstalt her i landet har bestået en anden afsluttende prøve end den teologiske – den såkaldte »akademikerparagraf«, som er optaget i lovens § 2, stk. 1, nr. 3.

Desværre er bemærkningerne til lovforslaget af 1962 ikke særlig fyldige, men nogle forudsætninger for bestemmelsen tør jeg vist alligevel fastslå.

Bestemmelsen er utvivlsomt begrundet med, at en bredere rekruttering til præstestillinger ville kunne skabe fornyelse og nye perspektiver i folkekirken. Her er sikkert ikke blot sigtet til, at andre uddannelser end den teologiske kan give andre synsvinkler på teologien, men nok også til, at anden er-